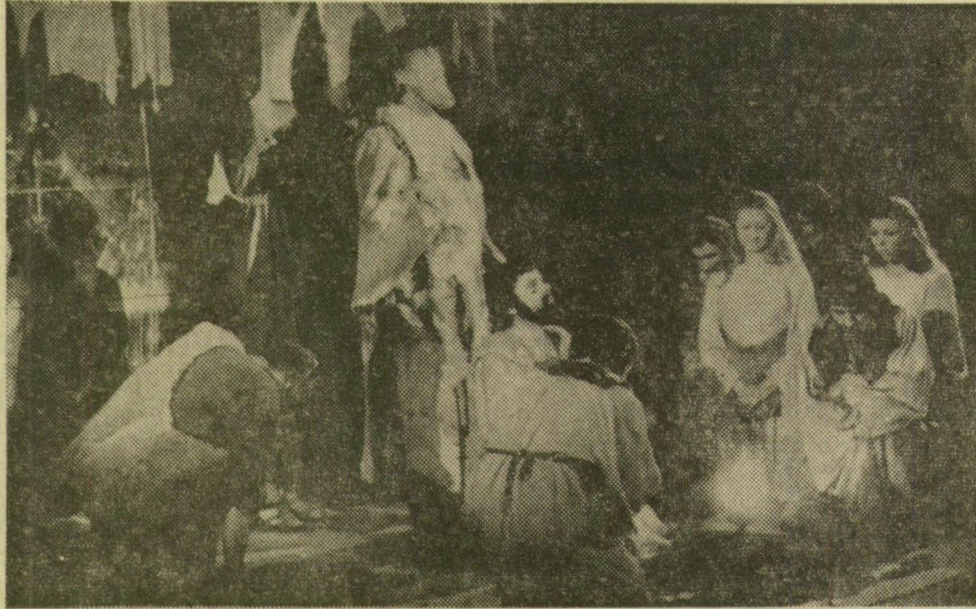

JÓB

Szabadkai színészek vendégjátéka

Somogyi Károlyné felvétele

Jób (Pataki László) összehívja gyermekeit

Ami természet adta lehetőségeinkben kihasználhatatlanul hagyunk, némi közvetítéssel szinte önmagától alakul ki. Milyen színésse, vonzóvá tehetné színházunk műsorát, ha időnként vendégtársulatokat fogadnánk Kecskemétről, Szolnokról, Debrecenből, oda-vissza alapon: új darabok, friss arcok, rendezői ötletek dúshatnának a szegedi, ugyanakkor a rokonszínházaink rendes évadját. Érdekes módon a cselekedések ez ideig csak egyetlen színházzal, a szomszédos (ám mégis külföldi) szabadkaiakkal alakult ki, sőt mondhatnánk, vált rendszeressé. Dehogyan bányázzuk — legfeljebb sajnálhatjuk, hogy határainkon belül merevebbek vagyunk.

A Szabadkai Népszínház magyar tagozata évről évre eljön hozzánk, s a mi közönségünk nagy szeretettel és megbecsüléssel fogadja a jugoszláviai magyar színészek kultúráját. És rendszerint meglepetéssel szolgálnak, így történt tavaly is, a nagy Romulus igazán szellemes, merész rendezéssel tálalt, harsány-jóízű előadásában. Hanem péntek este alaposan föladták a leckét. Tóth Ferenc darabja, a Jób, színlapi megjelenése szerint „verses színmű, két részben”, ám ezzel a műfaji eligazítással nem jutunk messzire. Azon túl, hogy az ótestamentumi Jób történetének ilyen közvetlen, direkt színpadi tálalása lényegében egyetlen felvonás méreteit és gazdagságát meríti ki csupán, magát a darabot túlságosan erős szálak kötik műfaji öséhez, a középkori misztériumjátékhoz. Isten és a Sátán

lefogadja az ember megront-hatóságát, s míg a bibliai történetében (és minden bizonytalansággal a középkori Jób-dramatizálásokban) az ember istenfélelme, feltétlen alázata kerekedik fölül, ezért az Úr gazdag jutalmat ad — Tóth Ferenc drámájában Jób az igazságtalannak érzett csapások súlya alatt mármár eljut az istentagadásig, és „szolgává aljasul”, a rendező ifj. Szabó István értelmezésében a „szolgák sorába kényszerül”. (Annyiban is különbözik, szerencsére, a középkori misztériumtól, hogy az előadás alig másfél óra, míg annak idején a hasonló történeteket reggeltől estig, nemegyszer napokon át játszották.) Persze Tóth Ferenc nem feledkezhet meg a jóbi történet mai használhatóságáról. A műsorfüzet szerint: a ma Embere képtelen meggyőződésből térdet hajtani a mindenkori hatalom előtt, ezért a mai Jób, miután kiállta a próbát, melyben megszületett és megedződött a saját igazsága, s szembekerült a hatalmát demonstráló Úrral, két lehetőség között választhat:

az értelmeflen pusztulás és az ugyancsak értelmetlen élet. „Ebben a kilátástalan választásban látjuk a jóbi szituációk tragikumát — írja ifj. Szabó István. — A fizikai és erkölcsi megsemmisülés közötti választás abszurd kényszerűségében.”

A példázat így meglehetősen elvont és misztikus. Századunk divatos abszurd-színházra tart igényt, a misztérium háttérfrösköjén, s ebben a vegyes közegben nagyon-nagyon imbolygó léptekkel, tétován közlekedik a ma Embere. Nem jut el a lázadásig, pedig csak így emelkedhet tragikus hőssé. Mi teszi a jóbi drámaíró? A költészet és a dramaturgia. Tóth Ferenc költő...

Következésképpen az előadás sem képes igazán drámaivá avatni a Jóbot, mely lényegében egyetlen nagy-monológra épül. A látványos díszletezés (Petrik Pál munkája) és az elasztikus lélegző színpad legfeljebb dekoráció Pataki László korában is megcsodált, nagy hatású, szépen zengő szövegmondásához.

Nikolényi István

A hét könyvei

Anne Frank és David Rubinovics naplója. (Kriterion). — A. Clarke: 2001. Úrodissza. Kozmosz fantasztikus könyvek sorozat. — B. L.

Stevenson: A Fekete Nyíl. Delfin sorozat (Móra). — Orosz társalgási és külkereskedelmi nyelvkönyv. — Riesz: A tókécs vállalatok üzletpolitikájának pénzügyi megalapozása (Közgazdasági).

Bózsahégyi György: Írókarikatúrák. Új Magyar Parnasszus (Corvina). — J. T. Story: Kisvárosi hőszerelemes. Modern Könyvtár. — Peter Jilemniczky: Győzelmes bukás. — Jara Ribnikar: Jan Nepomucki hányattatásai (Európa). — Dr. Krisztinicz Pál: Digitális pneumatika (Műszaki). — Szerves vegyületek kristallográfiai vizsgálata (Akadémiai).

„Baldog, ki fákat ültet...” Fázekas-breviárium (Tan-könyvkiadó). — Dr. Sváb János: Biometria módszerek a kutatásban. 2., átd., bőv. kiadó. — Lukács Ernőné: Bölcs Bagoly-sorozat (Móra). — Utunk évkönyv, 1973. (Kultúra). — Kun Miklós: Tanuló fotóamatőrök könyve — W. Husmann: Szennyvíztisztítás. (Műszaki).

Balázs Anna: Egy orvos az autóbuzson. Novellák (Szépirodalmi). — Végh György: Két őszi csillag. Versek (Magvető).

Erkel diák-ünnep

Az idén hatodszor rendezik meg az Erkel diákünnepet Gyulán. A ma délután nyíló 4 napos ifjúsági sereg-szemle eseményeit a Petőfi-év, Erkel Ferenc halálának 80. évfordulója, s a berlini VIT jegyében rendezik. Bács-Kiskun, Békés, Csongrád megyéből, Szegedről valamint Budapestről összesen mintegy 2 ezer fiatal látják vendégül a diákünnep szervezői. Gimnazisták és szak-középiskolások közül a február-márciusi területi vetélkedőkön választották ki a különböző művészeti ágakban legjobb eredményt elért tanulókat, Gyulán ők versenyeznek az első helyért. Szegeden mintegy 1500 középiskolás készült a diákünnepre, közülük a legjobbak 350 tanuló jutott el most Gyulára. Valamennyi művészeti bemutatónak lesz tehát szegedi szereplője, és nagyon sokan küldtek be természet-és társadalomtudományi, képzőművészeti pályamunkákat.

Ma délután a gyulai Április 4. téren gyülekeznek a fiatalok, megkoszorúzzák a Lenin-szobrot, majd az Erkel-láng meggyújtása után következik a 6. Erkel diákünnep megnyitója. Holnap, hétfőn reggel a diákszínpadok, a szolóénekesek és a folk-beat együttesek bemutatóival kezdődnek a művészeti versenyek. A szegediek közül a Tisza-parti, a Radnóti és a Tömörkény gimnázium diákszínpadja szerepel, tíz szegedi szolóénekes lép fel a zeneiskolai versenyen és a Ságvári gimnázium beat-együttese az Erkel Művelődési Központban. Kedden a vers- és prózamondók, a szolóhangszeresek, a néptáncosok és társastáncosok mutatkoznak be. Szerdán lesz a kamarakórusok, énekkarok és hangszeres kamaragyüttesek versenye.

A művészeti versenyek mellett Erkel Ferenc sakk-emlékversenyt, „Haza és szabadság” címmel szellemi vetélkedőt, egyéb politikai és kulturális találkozókat rendezek. A beküldött képzőművészeti alkotásokból kiállítás nyílik az Ifjúsági Házban, a diákünnep vendégei ezenkívül a vár- és várostörténeti kiállítást, az Erkel emlékkiállítást és Kiss György festőművész tárlatát láthatják.

A diákünnep szerdán este zárul. A gálaestet az Erkel Művelődési Központban tartják, itt hirdetik ki az eredményeket is.

„Paprikás műszak” a földeken

A palánták lassú fejlődése miatt a szokottnál később kezdődhetett az ültetés a szegedi fűszerpaprika termelő tájörzetben. A szeged-mihályteleki Új Élet Tsz-ben éppen ezért most nyújtott műszakban üzemeltetik mind a tízenhat gépet: kora reggeltől besötétedésig tűzdelik a palántákat. A szövetkezetben kerek számban nyolcszáz holdon termesztik a fűszernövényt. A terület egy részén új paprikafajták is helyet kaptak, amelyek egyszerűen érnek, gépi beta-

Bontani veszélyes!

Építkezünk az egész városban, Tarjától Újszegedig. Az új házaknak természetesen helyre van szükségük, tehát bontani is kell. Lapunkban hónapról-hónapra visszatérő hirdetésben adja tudtul a Szegedi Beruházási Vállalat a kisajátított és árverés útján értékesítendő épületek listáját. Csak helyeselni lehet a törekvést: ne menjen veszendőbe egyetlen még újra felhasználható téglá, betongerenda, ajtó stb. Különösen a kispénzű emberek számára jelent szinte egyedüli lehetőséget a bontásra megvásárolt régi ház, amelyből — némi kiegészítéssel — takaros új családi otthon emelhetnek, jóval olcsóbban, mint hogyha új anyagot vásárolnának.

A dologgal idáig nincs semmi baj. Ha a vásárló megkapta az engedélyt a bontásra, azonnal hozzáfog a munkához, család-jával, barátaival (esetleg néhány üveg sör mellett) néhány nap alatt szétszedik a házat. És itt álljunk meg egy pillanatra! Mert a bontás, sajnos — ezt mutatják a tapasztalatok — nem zajlik biztonságos keretek között. A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának munkavédelmi felügyelői az elmúlt napokban sorra járták Újszeged és Tarján utcáit, megvizsgálták, milyen körülmények között bontják le a régi épületeket. A Vedres utca 1/B szám alatt — bár a DÉLEP művezetői Madurka György építészvezető irányításával dolgoztak — szinte a legelemibb óvintézkedéseket sem tartották be. A Csanádi utca 12. számú házban idős, nyugdíjhoz közelálló ember a szó legszorosabb értelmében maga alól csakányolta a falat, több méter magasságban. De olyan helyen is jártak, ahol még szakember és szerszám sem volt, pusztá kézzel vagy kezdetleges eszközökkel döntöttek falat... A bontási engedélyen ugyan ott szerepel a kúbekházi Vass

József kőművesmester neve, aki hivatalosan, nem kevés pénzért vállalta a műszaki ellenőrzést és a felelősséget — vele azonban nem sikerült a munkavédelmi felügyelőnek találkozni. Nem egyedi eset: a felelősök általában csak a nevüket és pecsétjüket adják, arra már „nem érnek rá”, hogy a helyszínen teljesítsék vállalt kötelezettségüket.

Az elmúlt évben, hónapokban sajnos jó néhány-szor fordult tragédiába a jókedvűen kezdett hét végi közös munka. (Legutóbb H. Géza, az IKV dolgozója életveszélyes sérülést szenvedett a Liliom utcában.) Az újságok megírták, sőt maguk a bontásra vállalkozók közelről szemlélhették a szomorú eseteket — ám nem okultak. A napokban lefolytatott vizsgálatok után az SZMT munkavédelmi felelőse szabálysértési eljárást kezdeményez azok ellen, akik saját maguk és mások testi épségét a legfeljebb lehetséges veszélyeztetik. Ez önmagában azonban nem változtatja meg a helyzetet. Az engedélyező hatóságnak nem csupán az engedélyeket kellene kiadni, hanem ellenőrizni is, hogy a megszabott szakmai, balesetvédelmi feltételeknek valóban elegendő tesznek-e? Az SZMT a rendőrségnek is javasolja, hogy a bontási munkálatok helyszínén kísérje figyelemmel: a forgalmat, az úttest biztonságát milyen mértékben veszélyeztetik a szakszerűtlenül eldobált anyagok, kizuhanó gerendák?

Az intézkedés, a fokozott szigor nem hatósági akadékoskodás, inkább azokat védi, akik szabad estéiket, vasárnapjaikat szentelik az új otthonok megteremtésére. A balesetvédelmi szabályokhoz alkalmazkodni elsősorban azoknak érdeke, akik ott dolgoznak ma is a Vedres utcában, Tarjánban vagy bárhol, Szegeden.

M. I.

Dzsesszfesztivál Szegeden

A szegedi dzsessznapokat tavaly júniusban rendezték meg először. Két vendég-együttest fogadott akkor a dzsesszklub, és a forró hangulatú, késő esti hangversenyek látogatói jó muzsikát hallhattak. A tavalyi siker, a kulturált, érte szegedi közönség — és nem utolsó-

sorban az itteni, gyorsan fejlődő együttesek — azok a tényezők, amelyeket számba véve a Magyar Zeneművészek Szövetségének dzsesszszakosztálya határozott: országos fesztivállá nyilvánította a szegedi dzsessznapokat.

Az idén június 9-10-én összesen tíz együttes részvételével rendezik meg a fesztivált. Itt lesz dr. Szabados György—Gonda János együttese, a Rákfő Budapesti és dr. Kiss Ernő együttese Debrecenből. A mostanában szép sikereket elért három ismert szegedi együttes, Vági László, dr. Hulin István együttese és a Molnár dixieland természetesen szintén részt vesz a fesztiválon, sőt fellép a két új együttes is, a Szaniszló és a Dorogi-trió. A hangversenyek az Auditorium Maximumban este 10 órakor kezdődnek majd. A júniusi fesztivál záróakkordja lesz az idei évadnak, amelynek legutóbbi eseményei (Vágiék önálló estje az Egyetemi Színpadon, Molnárék NDK-beli szereplése, Hulinék rádiófelvétele) is azt jelzik: a magyar és külföldi dzsesszéletben egyre jelentősebb szerepet kapnak a szegedi együttesek.

Közérdekű közlemény!

A MARX TÉR NYUGATI OLDALA, a Postaigazgatóság telephelyének kapujáig — a móraváros-rókusi főgyűjtőcsatorna építése miatt — 1973. MÁJUS 21-ÉN, HÉTFŐN, LEZÁRÁSRA KERÜL.

Ezzel egyidőben

a Bakay N. utcát a forgalom számára megnyitjuk.

A lovas kocsik a Pulz utcán juthatnak el a piacra, a Bakay N. utcát nem vehetik igénybe. Az Elelmiszeripari Technikum előtt — a csatornaépítés idejére — a parkolás tilos.

A Marx tér Vasútforgalmi Technikum felőli oldala, a Csemegi és Cserzy M. utca zsákutca lesz.

SZEGEDI VÍZMŰVEK ÉS FÜRDŐK